

**SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 162

van **JEAN-JACQUES DE GUCHT**

datum: 25 januari 2016

---

aan **GEERT BOURGEOIS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

---

*Restauratiewerven onroerend erfgoed - Publieksaandacht en fondsenwerving*

Om erfgoed veilig te stellen voor de toekomst is er veel meer aandacht nodig voor publiekswerking en draagvlakverbreding. Op dat vlak liggen er soms zeer veel kansen voor het grijpen.

Zo kan er op werfborden op restauratiewerven naast de verplichte juridische en financiële gegevens ook informatie geplaatst worden over het erfgoed, de geschiedenis, de werkzaamheden, de gekozen restauratieoptie en de herbestemming. Momenteel is dit niet het geval. Dit kan nochtans sterk bijdragen aan de publieksaandacht en zelfs fondsenwerving.

1. In welke mate tracht de minister eigenaars en beheerders van onroerend erfgoed positief te stimuleren en belonen om werk te maken van publiekswerking?
2. Wat is het probleem met de regelgeving inzake de mogelijke visualisatie bij restauratiewerven?  
Bent u bereid deze regelgeving te versoepelen en dergelijke visualisaties te stimuleren? Zo niet, wat houdt de minister tegen?
3. Is de minister eveneens de mening toegedaan dat dergelijke werfborden een groot potentieel kunnen betekenen voor publiekswerking en draagvlakverbreding? Ziet de minister hier ook opties voor fondsenverwerving?
4. Zou volgens de minister eenzelfde optie mogelijk zijn bij archeologie tijdens en na een bepaalde opgraving?
5. Kan er binnen de beheersplannen voor monumenten, archeologische sites, cultuurhistorische landschappen en stads- en dorpsgezichten een verplicht luik publiekswerking opgenomen worden, mits bijsturing van de regelgeving?
6. Kan de minister minimale openstelling invoeren als voorwaarde voor het bekomen van erfgoedpremies?

**GEERT BOURGEOIS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

---

**ANTWOORD**

op vraag nr. 162 van 25 januari 2016

van **JEAN-JACQUES DE GUCHT**

---

1. Deze vraag is behandeld in het antwoord op de vragen om uitleg 874 van collega Manuela Van Werde over de openstelling van beschermd erfgoed en uw vraag om uitleg 916 over het openstellen van het Stocletpaleis, behandeld op 26 januari 2016 in de commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed.
2. Zoals uiteengezet in het antwoord op de hogervermelde vragen om uitleg is ontsluiting van erfgoedsites een genuanceerd verhaal, waarbij verschillende parameters gelden. Ontsluiting is steeds maatwerk. De onroerenderfgoedregelgeving bepaalt enkele verplichtingen over ontsluiting, gekoppeld aan de mate waarin initiatiefnemers een beroep doen op financiële ondersteuning. Ook de regelgeving over werfontsluiting respecteert dit principe, en onderscheidt een beperkte algemene verplichting voor gesubsidieerde werven en meer genuanceerde verwachtingen voor enkele zeer specifieke situaties:
  - Artikel 11.2.22 van het Onroerenderfgoedbesluit verplicht de begunstigden van een erfgoedpremie om op de betreffende werf aan te geven dat een erfgoedpremie is toegekend. Hoe dat moet gebeuren wordt niet gepreciseerd, maar in de praktijk wordt doorgaans geopteerd voor een werfbord, waarvoor op de website [www.onroerenderfgoed.be](http://www.onroerenderfgoed.be) een model wordt gesuggereerd. Mijn administratie werkt momenteel aan een aangepast model voor kleinere werven.
  - Daarnaast is publieke ontsluiting voor, tijdens en na de beheersmaatregelen, werkzaamheden en diensten wel een verplicht aandachtspunt voor projecten waarvoor een meerjarenpremieovereenkomst is afgesloten. De manier waarop wordt ontsloten, is echter volkomen afhankelijk van de mogelijkheden die de erfgoedlocatie en de werf bieden.
  - Uiteraard is ontsluiting ook inherent aan de verplichtingen die gekoppeld zijn aan de keuze om 'open erfgoed' te ontwikkelen.

Initiatiefnemers van gesubsidieerde werven zijn niet verplicht om meer te doen, maar voor zover het erfgoed niet wordt ontsierd, beschadigd of vernield, worden ze ook niet belemmerd om een meer uitgebreide publiekswerking te organiseren. Dat gebeurt ook: over veel interessante werven wordt uitgebreid gecommuniceerd, en initiatiefnemers opteren niet alleen voor bebording, maar maken ook op inventieve wijze gebruik van andere mogelijkheden, zoals prints op steigerdoeken. Tevens wordt heel wat informatie verstrekt buiten de werf en op websites.

Hoewel de regelgeving over het ontsluiten van restauratiewerven beperkt is tot algemene richtlijnen voor enkele zeer specifieke situaties, is er geen sprake van een acuut probleem.

3. Degelijke, aantrekkelijk gepresenteerde en goed toegankelijke werfinformatie heeft een enorm wervend potentieel. Initiatiefnemers kunnen mits inachtnaam van de geldende regelgeving dit ook benutten voor fondsenwerving.
4. Informatieverstrekking biedt ook voor archeologisch onderzoek een meerwaarde. Het is niet de bedoeling bijkomende informatieverplichtingen op te leggen. Het is vooral de bedoeling te inspireren en faciliteren.

5-6. Zie voorgaande antwoorden en de bespreking over het openstellen van beschermd erfgoed van 26 januari 2016 in de commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed.